

Estimem el món

«Que els suposats socis d'unes falses cooperatives demanin comptes de beneficis, eleccions al Consell Rector, convocatòria d'assemblees, condicions laborals dignes; en definitiva, el compliment de la llei, és haver posat el dit a la llaga, justament. És fer diana i començar a solucionar el problema» |

Assemblea de treballadors de TAIC i Clavial, el 20 de maig passat a Vic | Càrnies en Lluita

El dissabte 17 de juny a la tarda, refugiats de la calor intensíssima sota els arbres, es van fer tres assemblees simultànies de treballadores i treballadors de les Càrnies d'Osona. Els uns molt animats, uns altres tot just albirant la lluita, alguns una mica espantats perquè a la feina els encarregats amenacen i intoxiquen tant com poden.

Hi va haver un moment en què a mi em va venir Atlas al cap, l'heroi mitològic, aguantant el món amb les mans, ben sol.

I és que aquesta lluita per la dignitat laboral l'estan suportant els qui pateixen de més a prop els abusos, la precarietat, la injustícia.

I a mi em fa sempre una mica de vergonya de pensar que, en el fons, els deixem sols. Hi som per un cap; però a l'hora de la veritat són elles i ells els qui arriquen més, els qui ho suporten tot.

A Càrnies en lluita, com a qualsevol grup humà, és segur que hem tingut encerts i errors. Però una cosa és molt clara: estem al costat dels qui tenen la raó!

Estem al costat d'una gent que no només fa la feina més dura, no només ha travessat mig món per tenir-la, no només ha hagut de deixar enrere en molts casos família i amics, sinó que aguanta la dignitat de tot un món d'injustícies i lidera una lluita que, més tard o més d'hora, ens beneficiarà a totes, a tots. Perquè cada victòria a les Càrnies repercutirà en la dignitat de les condicions laborals arreu.

No els podem deixar sols en aquesta lluita i ara menys que mai, perquè es viuen moments decisius: ben poques vegades els socis de cap falsa cooperativa havien aixecat la veu. I mai no s'havia aconseguit una reforma de la llei encaminada a protegir treballadors i treballadores d'aquests abusos i a denunciar el frau de llei d'unes cooperatives que no ho són però que es van

estenenent i fan més precari tot el món laboral.

El que està passant és molt important. Que els suposats socis d'unes falses cooperatives demanin comptes de beneficis, eleccions al Consell Rector, convocatòria d'assemblees, condicions laborals dignes; en definitiva, el compliment de la llei, és haver posat el dit a la llaga, justament. És fer diana i començar a solucionar el problema.

I encara una reflexió final. Que la nostra llengua no sigui només la dels opressors, a les càrnies. Que sigui la de les companys i companys de lluita, també: perquè les llengües no s'imposen, s'estimen.

Estimem la dignitat de la lluita! Estimem el món!